MindPlay

LENGYELORSZÁG

ORSZÁGÁTTEKINTÉS

Korai támogatás. Együtt erősebbek vagyunk.

her.

A lengyel MindPlay-tanulmány rávilágít a ta- hts the nárok központi szerepére az érzelmi, viselke- cognition dési és szociális nehézségek korai felismeré- ial sében, valamint az iskolák, a szülők és a szak- strong emberek közötti szoros együttműködés fon- ents tosságára a gyermekek mentális jólétének n's támogatása érdekében.

KIK VETTEK RÉSZT A TANULMÁNYBAN?

Összesen 268 válaszadó

- 145 TANÁROK
- 18 ISKOLA IGAZGATÓK
- 28 ISKOLAI PSZICHOLÓGUSOK / TANÁCSADÓK
- 77 SZÜLŐK

FŐBB MEGÁLLAPÍTÁSOK

- ✓ A tanárok magabiztosan felismerik a korai jeleket a mindennapi megfigyelések során.
- ✓ Az érzelmi szabályozási zavarok, a kortárs konfliktusok, a szorongás, a tanulási nehézségek és a viselkedési problémák a leggyakoribbak.
- ✓ A legnehezebb felismerni az internalizáló nehézségeket (szorongás, visszahúzódás, alacsony önértékelés).
- ✓ Az iskolák többnyire informális eljárásokra támaszkodnak – csupán 11%-uk rendelkezik formális korai felismerési eljárásokkal.
- ✓ A szakemberi kapacitás korlátozott: az iskolák fele rendelkezik teljes munkaidős pszichológussal, 44%-uk pedig részmunkaidőssel.
- ✓ A család és az iskola közötti együttműködés az egyik legnagyobb kihívás.

A LEGNAGYOBB KIHÍVÁSOK

Egyre több gyermeknek van szüksége támogatásra

Hosszú várakozási idő a szakemberi szolgáltatásokra

- Az adminisztratív terhek miatt korlátozott idő áll rendelkezésre a megelőzésre

A szülők megkérdőjelezik az iskola megfigyeléseit, vagy elvárják, hogy az iskola aktív részvételük nélkül oldja meg a problémákat

Környezeti tényezők, mint például a családi instabilitás, a képernyő előtt töltött túlzott idő és a szociális készségek fejlesztésére irányuló korlátozott lehetőségek

AMIRE AZ ISKOLÁKNAK A LEGNAGYOBB SZÜKSÉGÜK VAN

- ✓ Könnyen használható diagnosztikai játékok
- ✓ Megelőző csoportos tevékenységek
- ✓ Tanári képzési modulok
- ✓ Gyakorlati beavatkozási keretrendszerek
- ✓ A mindennapi osztálytermi gyakorlatba illeszkedő eszközök, amelyek fejlesztik az érzelmi intelligenciát, a kommunikációs és szociális kompetenciákat

EGYÜTT SEGÍTHETÜNK MINDEN GYERMEK FEJLŐDÉSÉBEN.

A lengyel iskolákban elkötelezett szakemberek dolgoznak, akik kiváló megfigyelőképességgel rendelkeznek. Szükségük van azonban szisztematikusabb megelőző struktúrákra, szorosabb együttműködésre a szülőkkel, nagyobb szakértői kapacitásra, valamint a korai beavatkozást támogató, gyakorlatias, bizonyítékokon alapuló eszközökre.

Társfinanszírozó: az Európai Unió

Az Európai Unió társfinanszírozásával. A kifejtett nézetek és vélemények kizárólag a szerző(k)éi, és nem feltétlenül tükrözik az Európai Unió vagy az Oktatási Rendszer Fejlesztéséért Alapítvány (FRSE) álláspontját. Sem az Európai Unió, sem az FRSE nem tehető felelőssé azokért.

Lengyelország – Országprofil

A korai oktatás és a megelőzés helyzete

A lengyel MindPlay-tanulmány az óvodába járó, valamint az általános iskola első három osztályába járó **5–9 éves** gyermekekre összpontosított. A kutatás megerősíti, hogy a tanárok központi szerepet játszanak az érzelmi, viselkedési és szociális nehézségek korai felismerésében, míg a pszichológusok, az iskola vezetői és a szülők elengedhetetlen kiegészítő perspektívákat nyújtanak. A tanulmány rávilágít a strukturált korai felismerés iránti növekvő igényre, az iskolák és a családok közötti szorosabb együttműködésre, valamint a válságkezelés helyett a megelőzést támogató gyakorlati eszközökre.

Az eredmények arra utalnak, hogy a mentális egészségügyi kihívások egyre inkább láthatóvá válnak a korai oktatásban. Az iskolaigazgatók **az érzelmi szabályozási zavarokat, a kortárs konfliktusokat, a szorongást, a tanulási nehézségeket és a viselkedési problémákat** jelölték meg a leggyakoribb aggodalmakként. Míg a tanárok általában magabiztosnak érzik magukat a korai figyelmeztető jelek felismerésében a mindennapi megfigyelések révén, az iskolák továbbra is elsősorban **informális felismerési eljárásokra** támaszkodnak. A megkérdezett iskolák mindössze 11%-a számolt be arról, hogy hivatalosan bevezette a korai felismerési eljárásokat, míg **77%** támaszkodott a tanárok informális megfigyeléseire és megbeszéléseire.

A tanulmányban **268 válaszadó** vett részt: **tanárok:** 145; **iskolaigazgatók:** 18; **iskolapszichológusok/tanácsadók:** 28; **szülők:** 77

Bár az iskolapszichológusokhoz való hozzáférés több partnerországgal összehasonlítva viszonylag jó, a szakemberi kapacitás továbbra is elégtelen. Az iskolák fele foglalkoztatott teljes munkaidős pszichológust, míg **44%-uk** részmunkaidős támogatásra támaszkodott, ami korlátozta a megelőzésre és a folyamatos beavatkozásra fordítható erőforrásokat. A tanárok arról számoltak be, hogy a támogatásra szoruló gyermekek növekvő száma, a szakemberi szolgáltatásokra vonatkozó hosszú várakozási idők, valamint a növekvő adminisztratív terhek gyakran arra kényszerítik az iskolákat, hogy inkább reaktív, mint megelőző megközelítést alkalmazzanak.

Az összes érdekelt fél körében **a család–iskola együttműködés** tűnt az egyik legnagyobb kihívásnak. A tanárok és az igazgatók gyakori helyzeteket írtak le, amikor a szülők megkérdőjelezték az iskola megfigyeléseit, késleltették a diagnosztikai értékeléseket, vagy elvárták az iskoláktól, hogy a család aktív bevonása nélkül oldják meg a problémákat. A résztvevők következetesen hangsúlyozták, hogy a szülőkkel való kommunikáció erősítése nagyobb hatással lehet a gyermekek jólétére, mint pusztán a kiegészítő diagnosztikai képzés.

A tanárok a legnehezebben felismerhető problémák között **az internalizáló nehézségeket** emelték ki, ideértve a szorongást, a visszahúzódást, az alacsony önértékelést és a szomorúságot, mivel ezek a gyermekek ritkán zavarják az osztálytermi tevékenységeket, és

hosszú ideig észrevétlenek maradhatnak. Ezzel szemben az agresszív viselkedés, az érzelmi kitörések, az impulzivitás, a figyelemzavarok és a gyenge érzelmi szabályozás jobban szembetűnőek voltak, és ezért nagyobb valószínűséggel kaptak támogatást. A környezeti tényezőket – ideértve a családi instabilitást, a szülők különélését, a túlzott képernyőhasználatot és a szociális készségek fejlesztésére irányuló korlátozott lehetőségeket – többször is kiemelték, mint a gyermekek érzelmi nehézségeinek fontos kiváltó tényezőit.

A résztvevők határozottan támogatták a MindPlay koncepciót. Az iskolák különösen örömmel fogadták **a diagnosztikai játékokat, a megelőző csoportos tevékenységeket, a tanári képzési modulokat és** azokat **a gyakorlati beavatkozási keretrendszereket**, amelyek beépíthetők a mindennapi osztálytermi gyakorlatba. Az érdekelt felek hangsúlyozták, hogy a jövőbeli eszközöknek könnyen használhatónak kell lenniük, minimális előkészítést igényelniük, a szokásos osztálytermi környezetben működniük, valamint segíteniük kell a tanároknak a gyermekek viselkedésének értelmezésében, miközben egyidejűleg erősítik az érzelmi műveltséget, a kommunikációt és a szociális kompetenciát.

Összességében a lengyel eredmények azt mutatják, hogy az iskolákban elkötelezett szakemberek dolgoznak, akik kiváló megfigyelőképességgel rendelkeznek, de szükség van **szisztematikusabb megelőző struktúrákra, szorosabb együttműködésre a szülőkkel, a szakemberek kapacitásának bővítésére, valamint olyan gyakorlati, bizonyítékokon alapuló eszközökre**, amelyek támogatják a korai beavatkozást, mielőtt a nehézségek súlyosbodnának.